

Sygn. akt IV KO 77/21

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z zażalenia P. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 24 maja 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie PR 5 Ds. (...),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2021 r., wystąpienia Sądu Rejonowego w K., IV Wydział Karny o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

W dniu 9 czerwca 2021 r. do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło zażalenie P. S. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 24 maja 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. PR 5 Ds. (...), tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. polegający na mającym mieć miejsce dnia 12 września 2019 r. w K. w siedzibie Sądu Rejonowego w K. przy ul. L.. przekroczeniu uprawnień i niedopełnieniu obowiązków przez dyrektora tegoż sądu, co miało polegać na naruszeniu obowiązku godnego zachowania się na szkodę P. S. i co objawiało się podaniem nieprawdziwej informacji do notatki urzędowej sporządzonej na potrzeby postępowania karnego dot. P. S., pomówieniem wymienionego o podawanie nieprawdziwych informacji w oświadczeniu o niekaralności, brakiem reakcji na słowa podwładnej K. R. dot. możliwości zwolnienia dyscyplinarnego, niewpuszczeniem pokrzywdzonego do Sekretariatu Wydziału Karnego wskazanego sądu, czym działano na szkodę interesu prywatnego P. S..

Zdaniem Sądu Rejonowego rozpoznanie sprawy dotyczącej Dyrektora kierującego działalnością administracyjną tego Sądu może wywoływać w odbiorze społecznym przekonanie o braku warunków do jej rozpoznania w sposób obiektywny, co nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Za potrzeba przekazania sprawy innemu sądowi przemawiać ma również potrzeba zapewnienia sędziom wolności od presji okoliczności niezwiązanych z przedmiotem postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. jest zasadny. Podniesione w nim okoliczności świadczą o tym, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania niniejszej sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k.

Przemawia za tym przede wszystkim społeczny odbiór rozpoznania przedmiotowej sprawy przez ten sam Sąd, w którym pracuje w charakterze Dyrektora Sądu osoba, której dotyczą formułowane przez pokrzywdzonego zarzuty. Postronni obserwatorzy mogliby bowiem powziąć wątpliwość co do bezstronności sądu. Słusznie Sąd Rejonowy w K. zwrócił również uwagę na potrzebę zapewnienia sędziom wolności od presji okoliczności niezwiązanych z przedmiotem postępowania, od jakichkolwiek nacisków, czy oczekiwań. Przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi nie przesądza zasadności takich wątpliwości, czy wywierania na sędziów jakiegokolwiek presji, ale sama w sobie możliwość wystąpienia w opinii publicznej takiego podejrzenia jest niekorzystna dla dobra wymiaru sprawiedliwości i uzasadnia odstępstwo od zasad dotyczących wyznaczenia właściwości sądu.

Takie stanowisko znajduje oparcie w dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego dotyczącym wniosków złożonych na podstawie art. 37 k.p.k. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 stycznia 2020 r., IV KO 159/19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2020 r., IV KO 14/19). Przesądza to o zasadności złożonego wniosku w przedmiocie przekazania sprawy innemu równorzędnemu Sądowi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

